

MONITOR

Na Rok Pański 1782.

Num: VIII

Dnia 26 Stycznia.

*to mi
był drukowane
w monitorze
pod datą.*

Laus, fraus, muliebria sunt.

Eniman. Alvar.

Mości Panie MONITOR.

Nigdy ieszcze nieśmiałem ode-
zwać się sam do Narodu me-
go, ale zdanie moje poddaię zawsze
pod rozśadek W. M. Pana, i cokol-
wiek na poprawę obyczajów potrze-
bnego bydz sądzę, przypominać je-
mu nie zaniedbywam. Teraźniej-
sza okoliczność nie małym będzie
do uwag W. M. Pana palem, ile że

H

czę-

częste zdarzenie podobnych, przynosiło nieszczęśliwości rozmaite.

Pewny w Sąsiedztwie moim Kawaler ulubił sobie Damę przedziwrey urody, z którą iuż zamierzonego zamyśłom swoim mając dostąpić kresu, natrafia na Przyiaciolkę obrotną, zdradliwą, i tak władnącą iego umysłem, że mimo powodów, iakie go przedtym do kochania tey pieszczoney osoby zniewalały, nic więcej nie widzi w niey szacownego, oziębłym się staie, i na koniec onę opuszcza. W zamianę tey utraty, aby miał czym zabawić przyzwyczajone do miłości serce, wystawia mu drugi wizerunek, równie piękny, wynosi iego przymioty, pokazuje sposoby dostąpienia onego z łatwością, i z naysoufalszą postacią ofiaruje mu Dom swoy za miejsce naybeśpieczniejszy do widzenia się wspólnego. Uwiedziony

Mło-

Młodzian, tak wielką Przyziaciółki
swoiey wspaniałością, zwierza jej
się nayskrytszych myśli, opowiada
wszystkie rozmowy wzajemne, pro-
si o ratunek i wsparcie zaczętey ro-
boty. Oświadcza się mu z wszelką
ludzkością, opisuie mu skutek swe-
go starania, ludzi go naysposób-
nieyszą nadzieią, w nayobfitszych
słowach, a zamiast tego wystawia
go Damie obłudnym, lekkomyśl-
nym, i pomału go u niey obrzydza.

Toż samo nieznacznie i z nim
czyni słopniami, wprowadza go w
połeyczenie o Damie, prześladowie
go małą znościomością szacunku rze-
czy, przytacza niektóre jej wady,
ale na tych miał znowu chwali, aby
nie dała poznać uknowanego od sie-
bie ułożenia. W tych obojętnych
sprawy swoiey Kawaler zostając
krokach, skarży się na niepewność
losow swoich raz ukochaney Damie,
dru-

drugi raz Przyiaciołce, odbiera od
iedney groźne wymowki, od dru-
giey obietnicę odmiany szczęścia.

Pracunie sam ile możliwości nad
zmiękczeniem serca ktore mu się zda-
wało tak łatwe do pozyskania w pier-
wszych początkach, ale zamiast wy-
czerpnienia odpowiedzi iakiey, wi-
dzi częstokroć zalane łzami jey o-
czy, dające świadectwo ukrytey do-
tkliwości Duszy; z jego pochodzą-
cey przyczyny. Nie dość na tym,
chciałaby ieszcze była wyrazić mu
oczywiście istotę rzeczy, ale nie
mając, ani tyle śmiałości, ani pou-
falszey osoby nad sprawczynę zdra-
dliwego dzieła, załanawia się w
swoim zapędzie, a coraz to większe-
mi przez nią odrażana sztukami,
postanawia u siebie w wieczney mieć
nienawiści Kawalera. Kiedy już
dokazała zdraczyną owa przedsię-
wzięcia swego, dopiero obraca
wszyst-

wszystkę moc swoją, aby tego człowieka do siebie nakłonić, pokazuje mu się bydz nie warta przywiązania jego, przecież godną politowania i wdzięczności. Na ten czas poznaie on dopiero błędy swoje, żaluie nieroztropności, że jey się tak łatwo zwierzał, widzi na ostatek obydwóch stron uwiedzenie, a sztuczna Kobieta śmieie się z jego łatwo-wierności.

Ktokolwiek w szkole świata doskonale ćwiczonym iest, pochwalić nie może nieprzezorności Kawalera, iako i sam na siebie wyznaie. Niebezpieczna rzecz iest zaufać Mężczyźnie i wszystko mu wynurzać bez doświadczenia żadnego, ale daleko bardziey Płci zazdrościwey w stanie wolnym będącey, która nawet w sędziwym wieku iak pruchno, nie przestae zapalać się ogniem miłości.

Je-

Jeżeli bowiem w samych Małżeństwach odporu dać niepodobna błącącym namiętnościom, aby się nie starać o przypodobanie innym, iakoż można się spodziewać, aby Dama wolna i przymiotow pełna, dopomagała szczerze drugiey, do zwycięstwa nad sobą samą. Nie każda Niewiasta wszystkich zarówno Mężczyzn lubi, ale rzadko znajduje się taka, ktoraby kochaną byź nie lubiła. Potrzeba do tego wybierać wieku i stateczności postępkow osobliwszey, w takich, które obieramy za sprężyny zamyślow naszych. Sama nayniewinnieysza Dufza stanie się w tym razie przewrotną, kiedy powabow swoich wzgardę oczywistą zobaczy w przenoszeniu inney. Nie winię tey nawet Damy, którą tu opisałem, uczyniła tylko przestrogę dla nas, a W. M. Panu dała pobudkę, abyś

w kilkokrotnych Pismach swoich
poganił tę prędkoufność dokła-
dnieyszemi słowy, niżeli ia potra-
fiłem,

W. M. Pana życzliwy
Ługa Ostrożnicki.

ODA MORALNA

Nadzieia zradliwa w skutkach rzeczy
Już mię oświeciwszy troski leczy
Znam, że człek nie zgadnie,
Jakie szczęście padnie
W przedsięwziętych zamyślach.

Myslałem, bywając u Damona,
Ze piękna z urody jego żona
Z własney swej ochoty
Odbierze pieśzczoty
Ale froga i dzika.

Za nic považala me ukłony,
Nawet dar szacowny był wzgardzony,
Słubem się składała,
Jakby zapomniała,
Ze go ten wiek wyśmiewa.
Mowi-

Mowiłem iż kształtem, świat zwycięża,
Obrzvdzałem w oczach Twarz iey męża,
Słowem mię ztłumiła,
Ze mowa nie miła
Rozgniewa ią na zawſze.

Zmyślałem lży, ſłabość, mdłość, weſtchnienia
Przecież twardsza była od kamienia
Chociaż Damy inne
Miękkie i niewinne
Lituią ſię z łatwością.

Zgoła ta korzyść, ten zysk był cały,
Ze ſerce i ciało ogniem cały,
Ona ſię cieszyła,
Ze pierwszą wſkrzeſiła
Zgaſną cnotę Małżeńſtwa.

